

Sådan arbejder Dansk Handicap Forbund i Ghana

Dansk Handicap Forbund er også aktiv i ulande. Projekterne handler for eksempel om at skabe stærke handicaporganisationer, men først og fremmest handler det om samarbejde mellem mennesker med handicap.

AF SIF HOLST

Det er lillejuleaftensdag. Det lokale marked og de tilstødende gader beherskes af en hektisk travlhed. Alle skal have gjort de sidste indkøb, men lidt inde bag ved markedet, på det regionale rehabiliteringscenter, sidder kun én kvinde. Hun forbereder sig på at tilbringe julen alene på centret, men lige nu sidder hun og venter på besøg fra Danmark, hun venter på mig.

Jeg er rejst til Ghana med min familie på lige dele ferie og arbejde. Denne dag er jeg i regionen Volta i det østlige Ghana i den regionale hovedstad Ho. Jeg er sammen med Veronica, næstformanden for den ghanesiske Ungdomskreds i Dansk Handicap Forbunds søsterorganisation. Veronica er derudover ansat af en specialkreds for kvinder med handicap til at promovere kredsen og hjælpe medlemmerne.

Et møde mellem mennesker

Jeg har ønsket at besøge en af de lokale kvinder under mit besøg for hele tiden at holde fast ved, at vores ulandsarbejde i Dansk Handicap Forbund ikke kun er et samarbejde mellem organisationer, men

mellem mennesker. Begge organisationer består af en lang række mennesker med et handicap, og det er dem, vi søger at hjælpe.

Efter markedets trængsel og larm er der stille, da vi drejer ned af den lille jordvej. Enkelte høns og geder flygter skyndsomt, og snart når vi rehabiliteringscentret, der virker helt øde og forladt.

Rehabiliteringscentret består af et trelænget hus med en tyk betonmur på den fjerde side, malet i de fleste offentlige bygningers farver - rødbrunt fornedet med okkerfarvede mure. De mest praktiske farver i et land, hvor ørkenvinden tildækker alt med sit røde støv, og regnen sprøjter mudder langt op ad husenes sider.

Kort efter vi har parkeret dukker Rejoice - kvinden vi skal møde - op i rehabiliteringscentrets port. Hun inviterer os indenfor, og vi søger hurtigt ly fra den bagende sol. Efter et par indledende fraser dukker også lederen af rehabiliteringscenteret, Dorothy, op for at hilse på. Hun har i mange år ledet rehabiliteringscentret. Hun har ikke selv noget handicap, men brænder for at hjælpe de

FOTO: ULANDSSEKRETARIATET

Sif Holst på besøg i Rehabiliteringscentret i byen Ho i Ghana sammen med Veronica, næstformand i den ghanesiske ungdomsorganisation. Her mødes de med Dorothy, lederen af centret og Rejoice, som bor på centret"

mænd og kvinder, der kommer ind ad centrets porte.

Rejoices historie

Rejoice er en af dem. Hun kom som helt ung kvinde til stedet for at blive oplært og blev siden hængende, år efter år. Hun fik lov at blive og får normalt lidt mad for at fungere som hjælpelærer.

Rejoices historie er den samme som alt for mange andre i Ghana. Som barn havde hun mæslinger og mistede den fulde brug af sine ben. Mange siger, at hospitalet gjorde børnene handicappede, måske var det en forkert mængde eller uren medicin, måske blot fejlbehandling. I hvert fald står familien tilbage med en kæmpe regning fra hospitalet, et handicappet barn og naboer, der peger fingre af dem: "Se Gud har straffet dem!". Ikke alle familier tager det lige pænt. Tidligere blev børnene sat ud til de vilde dyr eller sejlet ud på dybt vand i kanoerne, barnet eller snarere problemet forsvandt.

Rejoice blev ikke slået ihjel, hun levede hjemme, indtil hun som teenager kunne skaffes af vejen på mere lempelig vis, hun blev sendt til rehabiliteringscentret.

FOTO: ULANDSSEKRETARIATET

Rejoice fik som barn mæslinger og mistede den fulde brug af sine ben. Hun kom til Rehabiliteringscentret for længe siden og fik lov at blive.

Rejoice står i den røde port til Rehabiliteringscentret og inviterer indenfor.

Den ghanesiske stat har rehabiliteringscentre i de 10 regionale hovedstæder og derfor også i Ho, der er Voltaregionens hovedstad. Rehabiliteringscentrene er ikke nogen stor succes, de tager imod de fattigste unge med et fysisk handicap, dem, der ikke har andre muligheder. Centrene oplærer dem i traditionelle fag som syning, stoftryk og skomageri, men når de unge er færdige på skolen, har de sjældent råd til at købe materialer til at producere stof, tøj eller sko med, og får de produceret noget, har de svært ved at sælge deres varer. For Rejoice har mødet med rehabiliteringscentret heller ikke været nogen succes. Hendes familie hverken kan eller vil hjælpe hende i gang med en "forretning". Hun må klare sig med de materialer, hun kan få på centret, og da hun som regel bliver snydt for penge af de forretninger, hun sælger sine varer til, formår hun »

ikke at opbygge tilstrækkelig kapital til at kunne forlade centret og starte for sig selv.

Rejoices datter

Mens vi snakker render Veronicas lille dreng rundt, stjæler proppen til min skriver og får os alle til at le. Tre kvinder på omtrent samme alder, der for et øjeblik glemmer de triste omgivelser, og de triste skæbner som centret byder på. Men Rejoice smil falmer hurtigt igen, hun har en datter på omtrent samme alder som Veronicas dreng. Den kirke, hun tilhører, sørger for pigen – men det betyder også, at Rejoice har mistet både sin datter, og den hjælp kirken før ydede hende. Kirken har ikke penge til at hjælpe dem begge. Derfor befinder Rejoice sig nu alene på rehabiliteringscentret, også selv om det er jul, og alle andre er taget hjem.

Der bliver stille. Det er ikke usædvanligt, at kvinder med et handicap i Ghana får et barn, men alt for ofte er der ingen far. Enkelte blev gravid med en kæreste, men tit er der tale om voldtægt eller om et familiemedlem eller en anden, der har hjulpet kvinden og nu kræver noget igen. Barnet vil ofte blive taget ind i enten faderen eller moderens familie, men som hos Rejoice betyder det tit, at moderen mister både barnet og den smule hjælp, hun før fik.

Jeg fortæller lidt om, hvordan Dansk Handicap Forbund hjælper, og så får jeg fremvist der værksted, hvor Rejoice arbejder, og hvor hun har sin briks. Hun viser mig nogle af de ting, hun har syet, og jeg gør det eneste, jeg kan

Sådan kan du hjælpe

Dansk Handicap Forbund (DHF) hjælper kvinder som Rejoice gennem støtte til vores søsterorganisation i Ghana, Ghana Society of the Physically Disabled. Udover et generelt projekt, der støtter udvikling af en stærk organisation, støtter DHF et radioprojekt, et projekt rettet specielt mod kvinder med handicap og Ungdomskredsens projekt rettet mod de unge.

Du kan hjælpe ved at købe en af de kurve fra Ghana, som Dansk Handicap Forbund sælger. (Se mere nederst på siden).

Du kan også støtte via Ungdomskredsen, der samler kontanter ind, blandt andet for at støtte medlemmerne i Ho med at få en bod på markedet, så de kan sælge, hvad de producerer til en ordentlig pris.

Ungdomskredsen samler også digitale kameraer ind, så de unge i Ghana kan dokumentere de problemstillinger de står overfor. Læs mere på DHFs hjemmeside www.dhf-net.dk og på Ungdomskredsens hjemmeside www.ungdomskredsen.dk.

gøre lige i det øjeblik - jeg køber en masse af det, hun har syet - selvfølgelig til overpris. Vi siger farvel og jeg ønsker hende al held og lykke.

Sif Holst er formand for Ungdomskredsen og ansat i Dansk Handicap Forbunds ulandssekretariat. ■

Køb en kurv fra Ghana!

Brug en kurv til ture i skoven, på stranden eller giv den som gave og støt samtidigt mennesker med et handicap i Ghana. Kurvene er flettet i hånden og er lavet af lokale naturmaterialer. De findes i forskellige størrelser, runde og ovale former og har farvestrålende mønstre.

Overskuddet fra kurvesalget går ubeskåret til GSPD - Ghana Society of the Physically Disabled – der er foreningen af mennesker med et fysisk handicap i Ghana. Foreningen kæmper for at forbedre forholdene for fysisk handicappede. Dansk Handicap Forbund har siden 2001 arbejdet sammen med GSPD.

Køb en kurv og støt handicaparbejdet i Ghana. Kurvene koster 95 kr. for medlemmer af Dansk Handicap Forbund og 120 kr. for ikke-medlemmer.

Hvis en lokalafdeling har lyst til at hjælpe, kan den købe et antal kurve og sælge dem videre til arrangementer eller på markeder. Ulandssekretariatet kommer også gerne ud og holder oplæg om forbundets ulandsarbejde til afdelingsarrangementer.

Kurvene kan købes på DHFs hovedkontor Hans Knudsens Plads 1 A, København eller bestilles på telefon 39 29 35 55.

Kurvene koster 95 kr. for medlemmer af Dansk Handicap Forbund og 120 kr. for ikke-medlemmer. Hertil skal lægges forsendelsesomkostninger.